

Arrest

nr. 290 843 van 22 juni 2023
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VAN ROYEN
Ankerstraat 114/1
9100 SINT-NIKLAAS

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 14 januari 2023 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 13 december 2022 tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten en tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 19 januari 2023 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 maart 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. VAN ROYEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat O. SOZEN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 december 2021 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris tot beëindiging van het verblijf van verzoekster. Het beroep tegen deze beslissing is verworpen bij arrest nr. 272 981 van 19 mei 2022.

Op 18 november 2022 dient verzoekster een aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in. Op 19 januari 2023 verklaart de verwerende partij de aanvraag op grond van

artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ongegrond. Het beroep tegen voormelde beslissing is verworpen bij arrest nr. 290 842 van 22 juni 2023.

Op 13 december 2022 neemt gemachtigde een bevel om het grondgebied te verlaten met een inreisverbod van zes jaar. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De eerste bestreden beslissing:

“Mevrouw: O. F. (...), geboren te Benin City, op (...) onderdaan van Nigeria ALIAS: E. O. (...) °(...), O. E. (...) °(...) wordt het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, alsook het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis volledig toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die zijn vereist om die Staten binnen te komen, binnen 30 dagen vanaf de kennisgeving van deze beslissing.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikelen van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 7, eerste lid, 3° en 43, §1, 2° van de wet van 15 december 1980: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, geacht de openbare orde te kunnen schaden, het gedrag van de betrokkene vormt een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, zij heeft zich schuldig gemaakt aan mensenhandel, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, met de verzwarende omstandigheden dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van een onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met direct of indirect gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, dat het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht (3 feiten) en de dood van het slachtoffer heeft veroorzaakt zonder het oogmerk te doden (1 feit), dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie, al dan niet in de hoedanigheid van leidend persoon; aan exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met de verzwarende omstandigheden dat daarbij direct of indirect gebruik werd gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang, een daad van deelneming zijnde aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid (1 feit); aan deelname aan besluitvorming criminele organisatie, met name een criminele organisatie gericht op de overbrenging en controle van Nigeriaanse vrouwen met als doel hun prostitutie uit te buiten. Deze feiten pleegde zij van 1 februari 2016 tot 4 oktober 2018, waarvoor zij door de Correctionele rechtbank van Brussel op 12.01.2021 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 33 maanden met probatie-uitstel van 5 jaar voor 22 maanden en een geldboete van 32.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden met probatie-uitstel van 3 jaar voor 29.336 euro.

Reeds voor haar aanvraag voor een verblijfsvergunning heeft betrokkene de openbare orde ernstig verstoord. Zij kwam in 2013 op illegale wijze naar België om er eerst als prostituée te werken in het Brussels Noordkwartier en vervolgens smokkelden zij en haar kompanen vanaf februari 2016 tot begin oktober 2018 zelf Nigeriaanse vrouwen onder valse voorwendsels naar Europa om ze vervolgens in het Brussels prostitutie-milieu te dwingen en seksueel uit te buiten. Betrokkene werd vanwege deze zwaarwichtige feiten veroordeeld nadat verschillende van haar slachtoffers bij de politie klacht hadden neergelegd wegens mensenhandel en mensensmokkel.

De strafrechter oordeelde: “25. (...) Op basis van de elementen in het strafdossier, waaronder de gedetailleerde overeenstemmende verklaringen van de slachtoffers, de tapmaatregel in het dossier “Mama Masha”, de resultaten van het telefonieonderzoek, de verklaringen van de getuigen en de

vaststellingen van de verbalisanten in het prostitutiekwartier, staat vast dat in de periode tussen 1 februari 2016 en 4 oktober 2018 met tussenkomst van de beklaagden verschillende Nigenaanse meisjes onder het valse voorwendsel van een legale job in Europa of de uitoefening voor eigen rekening van een job in de prostitutie naar België werden gebracht, om hen vervolgens in de prostitutie te dwingen met het oog op de verdere exploitatie van deze meisjes. (...) 26. (...) naast de gelden die zij in het kader van het Yemeshe-systeem dienden af te staan aan de uitbater van de vitrine waar zij werkzaam waren, dienden zij tevens minstens een gedeelte van de hen resterende inkomsten aan eerste, tweede, derde of vierde beklaagde (betrokkene) te betalen om hun schulden voor hun overtocht te voldoen of bij te dragen in de "huur" van het appartement waar zij werden ondergebracht. (...) 27. (...) Alle slachtoffers werden gekenmerkt door een zeer precare financiële en/of familiale situatie, meer bepaald omdat zij de financiële middelen nodig hadden om hun gezin (mee) te kunnen onderhouden, in de verzorging van een ziek familielid te kunnen voorzien of omdat zij wees waren. De kwetsbare toestand waarin de slachtoffers zich zowel doorheen het traject als na hun aankomst in België bevonden, wordt bijkomend bevestigd door de vaststelling dat eens vertrokken en overgeleverd aan de tussenpersonen langs de Libië-route, de slachtoffers afhankelijk zijn van beklaagden en hun financiering om hun reis te kunnen voortzetten en uit hun netelige posities in de diverse tussenstops te kunnen worden bevrijd. 28. Uit de verklaring van E. (...) blijkt dat men haar in Italië heeft proberen te verkrachten. E. (...) werd in maart 2018 s' nachts bovendien zwaar toegetakeld door een klant in het prostitutiekwartier O. (...) liet op haar beurt op 5 juni 2018 zelfs het leven in de carré toen een klant haar diverse messteken toebracht. In navolging van deze gebeurtenissen hebben de op dat ogenblik nog resterende bewoners van het appartement te Vilvoorde zich genoodzaakt gezien het appartement onmiddellijk te verlaten. Ook de omstandigheid dat het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht of dat het misdrijf de dood heeft veroorzaakt zonder het oogmerk te doden, is derhalve afdoende bewezen. 29. Voor zover de feiten (...) bewezen zijn, is ook de verzwarende omstandigheid dat dit gebeurde, direct of indirect, met gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, bewezen. I. (...) werd naar Europa gebracht onder het valse voorwendsel dat zij er als mecanicien aan de slag kon. Ook O. (...) geeft aan bij aanvang niet te hebben geweten dat zij in de prostitutie tewerkgesteld zou worden. Om hun reis naar Europa te bekostigen, dienden de slachtoffers na hun aankomst in België zeer aanzienlijke vergoedingen ten belope van 25.000 à 30.000 euro af te betalen. Uit de diverse verklaringen blijkt dat geen van de meisjes enig reëel besef had over de omvang van dit bedrag. Om de morele druk op de meisjes op te voeren, werd voorgesteld hen aan een voodoo ritueel te onderwerpen en/of een foto of andere persoonlijke bezittingen af te staan. Eens aangekomen in België, dienden de slachtoffers telkens minstens de helft van hun verworven inkomsten of een door beklaagden nader bepaald bedrag af te staan ter aflossing van hun schulden. Indien een slachtoffer ophield met betalen voor haar schuld was afgelost, werd er door beklaagden of hun familie dreiging en druk gezet zowel op de slachtoffers als op hun familie, onder meer door bij hen langs te gaan of telefonisch contact te zoeken, zodat zij het werk en de terugbetalingen zouden hervatten. (...) In oktober 2018 werden zowel E. (...) als haar pastor gebeld of opgezocht door de familie van derde beklaagde (de broer van betrokkene, K. O. (...)) toen duidelijk werd dat zij met de politie had gesproken. (...) 30. Uit het aantal weerhouden slachtoffers dat werd overgebracht, de georganiseerde wijze waarop de overtocht werd gerealiseerd en de tijdsspanne waarin de feiten hebben plaatsgevonden, blijkt dat van de mensenhandel een gewoonte werd gemaakt. (...) 33. Uit de elementen in het strafdossier blijkt dat het hier gaat om een goed gestructureerde en georganiseerde vereniging die grondslag vindt in de familierelatie tussen de diverse betrokkenen en gedurende een welbepaalde tijd meisjes vanuit Nigeria naar België heeft overgebracht met het oog op het exploiteren van hun prostitutie. Uit de zeer gedetailleerde gelijklopende verklaringen van de slachtoffers blijkt dat de overkomst goed wordt voorbereid en doorheen het hele traject wordt opgevolgd. De organisatie doet beroep op een aantal personen, onder andere voor de werving van de meisjes in Nigeria, het aanleveren van valse reisdocumenten en de begeleiding of opvang van de meisjes doorheen het volledige traject en de tussenstops. Van bij de werving in Nigeria, wordt er teruggekoppeld met beklaagden om de aan de slachtoffers voorgehouden valse toekomstperspectieven te bevestigen. Ook gedurende de reis is er op cruciale tijdstippen contact hetzij rechtstreeks met de slachtoffers zelf, hetzij indirect via de tussenpersonen om de voortgang op te volgen en het naar de volgende etappe van hun traject te begeleiden. Zodra zij voet zetten op het Europese continent, worden de slachtoffers opgevangen en begeleid richting België om er via prostitutie hun schuld ten aanzien van de organisatie te kunnen aflossen. (...) Het is duidelijk dat het eigenlijke doel van deze criminele organisatie het verwezenlijken van winst is. De slachtoffers verklaren elk afzonderlijk hoe ze grote bedragen van ± 25.000 à 30.000 euro dienden af te betalen aan de organisatie om hun overtocht te vergoeden. 34. De rol die de respectieve beklaagden binnen de criminele organisatie vervulden zal voor ieder van hen hierna worden uiteengezet. (...) D. Vierde beklaagde, F. O. (...) 44. Het is vierde beklaagde (betrokkene) die het appartement te Vilvoorde op de Leuvensesteenweg heeft gehuurd van O. A. (...) en dit appartement na

haar vertrek ter beschikking heeft gesteld van haar broer om er samen met E. (...) O. (...) en O. (...) te verblijven. De rechtbank hecht geen geloof aan de bewering van vierde beklaagde ter zitting dat zij vreemd is aan de activiteiten van de organisatie en uitsluitend gelden van de betrokken slachtoffers heeft ontvangen in betaling van de huur van het appartement. Deze bewering strijdt zowel met eerdere verklaringen die door vierde beklaagde ten aanzien van de verbalisanten werden afgelegd, als met de overeenstemmende verklaringen van E. (...) en O. (...) omtrent wie op welk ogenblik in het appartement is toegekomen en hoe de huur diende te worden voldaan, als met de verklaringen van O. (...) in dit verband. Uit de op dit punt overeenstemmende verklaringen van O. (...) en vierde beklaagde blijkt dat O. (...) door en met de hulp van vierde beklaagde naar België werd overgebracht en bij haar aankomst door vierde beklaagde in het appartement te Vilvoorde werd ondergebracht. Het is vierde beklaagde die O. (...) heeft voorzien van een werkplek en werkkledij. De resultaten van het telefonieonderzoek ondersteunen de overeenstemmende verklaringen van E. (...) en O. (...) dat zij wekelijks op maandag hun aandeel aan vierde beklaagde dienden te betalen. Ook de verklaringen van O. (...) en I. (...) bevestigen bijkomend de betrokkenheid van vierde beklaagde bij het overbrengen van slachtoffers. De feiten onder de tenlastelegging A 5" E2 met inbegrip van de weerhouden verzwarende omstandigheden zijn bewezen in hoofde van vierde beklaagde 45. De rechtbank ziet geen aanleiding om te twifelen aan de geloofwaardigheid van de verklaring van O. (...) dat vierde beklaagde haar "Madam" was en zij aanzienlijke afbetalingen ten aanzien van vierde beklaagde heeft uitgevoerd. De verklaringen van O. (...) worden bijkomend (minstens gedeeltelijk) bevestigd door de "boekhouding" die naar aanleiding van de huiszoeking in de woning van vierde beklaagde werd teruggevonden en de verklaring van E. (...). Uit de verklaring van O. (...) blijkt bovendien dat de door de meisjes betaalde huurprijs de door vierde beklaagde verschuldigde huur voor het appartement ruim overtrof, zodat vierde beklaagde weldegelijk een aanzienlijk voordeel uit de prostitutie-activiteiten van O. (...) heeft genoten. De feiten onder de tenlastelegging D2 met inbegrip van de weerhouden verzwarende omstandigheden zijn bewezen. 46. Vierde beklaagde heeft tot slot op actieve wijze deelgenomen aan de activiteiten van de vereniging door een slachtoffer te ronselen en haar overtocht te faciliteren en begeleiden en diverse meisjes in haar appartement te doen huisvesten met het oog op hun tewerkstelling in de prostitutie. Vierde beklaagde heeft daarnaast minstens van één van de slachtoffers actief de prostitutie geëxploiteerd. De feiten onder de tenlastelegging E3 zijn bewezen. "

Bij het bepalen van de strafmaat hield de rechtbank rekening met de volgende overwegingen. '49. De rechtbank tilt bijzonder zwaar aan deze feiten. Mensenhandel maakt misbruik van de hoop (of wanhoop) van mensen op een beter leven. Beklaagden hebben schaamteloos misbruik gemaakt van de uiterst kwetsbare situatie van de slachtoffers die wanhopig hun land van herkomst wilden ontvluchten en op zoek waren naar een betere toekomst in een ander land. en daar heel veel voor over hebben. Onverschillig voor de gevaren waaraan hun slachtoffers doorheen het traject werden blootgesteld, hebben beklaagden hen op grond van valse motieven naar België gehaald om hen vervolgens te dwingen tot een leven van prostitutie of seksuele uitbuiting, minstens deze activiteit te exploiteren. Onder dreiging voor henzelf en/of hun familie indien zij hun enorme schuld voor de overtocht niet terugbetaalden, hebben beklaagden zich vervolgens verrijkt door de uitbuiting van deze uiterst kwetsbare slachtoffers. De voorliggende feiten zijn dan ook uitermate aanstootgevend en moreel bijzonder verwerpelijk aangezien daardoor de openbare orde en veiligheid en de fysieke integriteit van anderen in gevaar wordt gebracht.

Het meewerken aan een dergelijke vorm van georganiseerde criminaliteit getuigt van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef en aan respect voor de menselijke persoon. Ze getuigen tevens van een streven naar louter eigen winstbejag en het misbruik maken van de precaire administratieve en sociale situatie van de mensen die zij smokkelen en vervolgens (laten) uitbuiten. Een strenge bestraffing dringt zich op mede ter ontrading van dergelijke praktijken in de toekomst. Beklaagden dienen tot het besef te worden gebracht dat mensenhandel totaal onaanvaardbaar is en men er op geen enkele wijze zijn/haar medewerking aan mag verlenen. Daarnaast dient te worden vermeden dat slachtoffers in de toekomst hun toevlucht zouden zoeken tot gelijkaardige praktijken om aan hun eigen uitzichtloze situatie te proberen ontsnappen."

Daarbij hield de rechtbank rekening met haar rol in de criminele organisatie; de hoeveelheid slachtoffers die voor elk van de bewezen tenlasteleggingen werden weerhouden; de periode waarin zij actief was binnen de organisatie; haar blanco strafregister en haar persoonlijke omstandigheden zoals uiteengezet ter zitting. "Uit de uiteenzetting ter zitting blijkt dat vierde beklaagde (betrokkene) intussen geen contact meer heeft met haar broer, de haar in het kader van de voorlopige hechtenis opgelegde voorwaarden zeer goed heeft opgevolgd en verschillende stappen heeft ondernomen om zich zo goed mogelijk te integreren in de maatschappij en in haar eigen levensonderhoud te kunnen voorzien. "

Betrokkene verzocht de rechtbank een straf met een zo groot mogelijk probatie-uitstel uit te spreken. Ze werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 33 maanden met uitstel voor 5 jaar voor 2/3de van de straf en een geldboete van 32.000 euro met uitstel voor een periode van 3 jaar voor 11/12de. Ze heeft slechts 2 maanden van haar straf doorgebracht in de gevangenis in voorhechtenis en kon na zelfaanbod op 07.05.2021 in de gevangenis van Antwerpen reeds op 09.05.2021 genieten van een voorwaardelijke invrijheidstelling. Onder haar probatievoorwaarden dient zij onder meer alles te doen om haar werk te behouden en bij verlies van werk actief naar ander werk te zoeken en desnoods een opleiding te volgen; en elk contact met het prostitutiemilieu te vermijden. Verder werd zij voor een periode van 5 jaar ontzet uit de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek en veroordeeld tot een morele schadevergoeding ten belope van 1,00 euro te vermeerderen met de gerechtelijke intrest vanaf de datum van het vonnis tot de dag van volledige betaling alsook de kosten van de rechtspleging van 180 euro voor elk van haar slachtoffers, R. O. (...) en H. E. (...).

De in haar hoofde bewezen feiten zijn zeer zwaarwichtig en getuigen van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef en respect voor de menselijke persoon. Zij heeft een verleden als prostitué en zou vanuit haar eigen ervaringen moeten weten welke impact haar daden op haar slachtoffers teweeg bracht. De incriminatieperiode van de haar ten laste gelegde feiten bedraagt 2 jaar en 8 maanden en zij heeft haar criminele activiteiten pas noodgedwongen gestaakt nadat zij eind september 2018 gevat werd door de gerechtelijke autoriteiten. Uit het vonnis blijkt dat zij haar betrokkenheid bij de feiten minimaliseerde, wat wijst op een gebrek aan schuldinzicht en normvervaging. Gezien de internationale en familiale context van de criminele organisatie, waarbij aldus het strafdossier ook haar vader in Nigeria betrokken was, de overige medebeklaagden (waaronder haar broer Ken) nog niet gevat zijn en gebruik maken van verschillende identiteiten en haar partner klaarblijkelijk vertrouwd is met het prostitutiemilieu (zijn vorige partner was ook een ex-prostitué en hij was op de hoogte van haar slachtoffer R. O. (...)), kan het risico op recidive niet worden genegeerd en kan er legitiem afgeleid worden dat zij een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vertegenwoordigt.

Hoe dan ook oordeelde het EHRM dat de ernst van een misdrijf op zichzelf genoeg kan zijn om een uitzetting met het oog op de vrijwaring van de openbare orde te rechtvaardigen (EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A. v. Verenigd Koninkrijk, §63). In haar rapport over de dreigingsevaluatie van ernstige en georganiseerde misdaad heeft Europol mensensmokkel en mensenhandel aangeduid als prioritaire dreigingen voor de veiligheid van de Europese Unie die dienen te worden aangepakt.

Om die redenen werd bij beslissing van 21.12.2021 een einde gesteld aan haar verblijf overeenkomstig artikel 44bis,§1 van de wet van 15.12.1980 rekening houdend met alle bewijzen die betrokkene in het kader van het voorafgaandelijk socio-economisch onderzoek had voorgelegd inzake haar gezondheidstoestand, haar gezins- en economische situatie en sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin zij bindingen heeft met haar land van oorsprong. Deze beslissing werd haar ter kennis gebracht per aangetekend schrijven op 27.12.2021. Het beroep tot nietigverklaring dat betrokkene op 26.01.2022 tegen deze beslissing indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, werd verworpen bij arrest van 19.05.2022, zodat deze beslissing definitief is geworden.

Ingevolge de bijzondere ernst van de gepleegde feiten, het jarenlang deel uitmaken van een criminele organisatie van mensensmokkel en mensenhandel met verzwarende omstandigheden binnen een internationale en familiale context, concludeert de Administratie dat betrokkene momenteel een gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Met andere woorden, het gedrag van betrokkene betekent een reële, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij. Uit de probatieverslagen van de justitieassistent dd. 12.05.2021 en 30.09.2021 die zij voorlegde voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en in haar hoorrecht van 22.06.2022 blijkt bovendien dat zij, niettegenstaande haar veroordeling elke betrokkenheid bij de feiten nog steeds ontkent en haar onschuld blijft volhouden, daarin gesteund door haar partner. Dit wijst op een verontrustend gebrek aan schuld- en normbesef, waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat zij dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. In het probatieverslag van 30.09.2021 lezen we onder meer dat betrokkene ondertussen ook probeert te regelen dat haar jongste broer naar België kan overkomen om te studeren en te werken.

Met het oog op het nemen van onderhavige beslissing bezorgde betrokkene op 22.06.2022 een tweede vragenlijst hoorrecht aan de Administratie, waarin zij verklaarde een beperkte kennis te hebben van Engels en Nederlands; dat zij ± sinds 2012 ononderbroken in België verblijft; ze is nog in het bezit van

haar Nigeriaans paspoort; ze is reeds van vóór corona samen met haar partner B. N. (...) bij het UZ Brussel bezig met een IVF-behandeling om zwanger te kunnen geraken, naar aanleiding van de coronapandemie werd deze behandeling noodgedwongen opgeschort, maar ze heeft deze thans terug opgestart, ze heeft daaromtrent een afspraak bij het UZ Brussel op 01.08.2022; ze is wettelijk samenwonend met haar partner B. N. (...) sinds 07.02.2017 op de (...); naast haar partner B. N. (...) heeft ze enkel nog haar schoonmoeder K. Ü. (...) in België, die samen met haar op de (...) wonen; ze heeft geen minderjarige kinderen in België of in haar land van herkomst of een ander land dan België; ze is niet getrouwd of heeft geen duurzame relatie in haar land van herkomst of in een ander land dan België; ze heeft nog 4 broers: A. O. (...) woont in Italië doch ze kent zijn adres niet, F. (...) en C. O. (...) wonen in Benin City-Nigeria en K. O. (...), waarvan ze niet weet waar hij momenteel verblijft; als redenen waarom zij niet naar haar land kan terugkeren stelt ze dat ze hier duurzaam verankerd is, nl. ze heeft hier sinds begin 2017 een gezinsleven opgebouwd met haar wettelijk samenwonende partner B. N. (...), met wie ze een kindervens heeft, ze werkt in ondergeschikt verband als poetshulp bij Dienstenbedrijf Waasland, en ze zit in een strafrechtelijk probatietraject tot en met 12.01.2026 hetwelk normaal verloopt, het is absoluut belangrijk dat zij haar probatie strikt kan blijven respecteren zoniet vervalt haar uitstel van 22 maanden gevangenisstraf en 29.333 euro geldboete!! Tot staving van haar hoorrecht voegt ze een afspraakbevestiging dd. 14.06.2022 toe bij het Fertiliteitscentrum UZ Brussel op 01.08.2022 met een informatiebrief over fertiliteitswebinars dewelke georganiseerd worden ter begeleiding en ondersteuning van haar vruchtbaarheidsbehandeling, een uittreksel uit het Rijksregister van haar partner B. N. (...) dd. 24.01.2022, probatieverslagen van haar justitieassistent L. D. P. (...) van 12.05.2021 en 30.09.2021 en weddefiches voor de maanden mei 2021 en augustus 2021 als poetshulp bij Dienstenbedrijf Waasland NV SO.

Het wordt niet betwist dat betrokkene zich kan beroepen op een familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM. Ze heeft sinds 07.02.2017 op de gemeente Sint-Gillis-Waas een wettelijke samenwoning geregistreerd met haar partner B. N. (...) van Turkse origine, geboren te Sint-Niklaas op (...) (Belg sedert 19.02.1994). Ze staat sinds 06.03.2017 officieel ingeschreven op het adres bij haar schoonmoeder, K. U. (...), geboren op (...) te Yalvac (nationaliteit; Turkije). Volgens de bezoekerslijst van de gevangenis kwam haar partner haar 2 tot 3 keer per week bezoeken in de gevangenis van Berkendael, en heeft haar schoonmoeder haar 1 keer bezocht op 01.11.2018. Haar partner B. N. (...) was voordien gehuwd met O. D. I. (...), geboren te Ugheli (Nigeria) op (...), alias Y. M. D. (...), een ex-prostituë (gekend bij de Administratie onder OV (...)). Haar aanwezigheid in het Rijk werd voor het eerst vastgesteld op 12.04.2008 naar aanleiding van een razzia in het Antwerpse schipperskwartier (bar 't Keteltje). Aangezien ze niet in het bezit was van geldige documenten werd zij diezelfde dag met een bevel om het grondgebied te verlaten alsmede een beslissing tot terugleiding en vrijheidsberoving te dien einde opgesloten in het gesloten centrum voor illegalen van Merkplas. In het beroep bij de Raadkamer tegen haar opsluiting dd. 23.05.2008, stelde haar advocaat dat ze ten onrechte als een prostituë werd aanzien, terwijl ze eenvoudigweg op dezelfde plaats vertoefde; dat ze ruim 4 jaar onafgebroken in België verbleef en bijna 4 jaar een relatie had met B. N. (...). In zijn verklaring op eer dd. 05.05.2008 bevestigde mijnheer B. (...) dat hij sinds juli 2004 een relatie had met mevrouw Y. (...) en dat hij haar in de voorbije 4 jaar geholpen had zowel op financieel als moreel vlak; dat hij haar heeft willen integreren in de maatschappij door haar aan te sporen Nederlands te leren en dat zij samen een appartement hadden gehuurd in Antwerpen waar zij samen woonden. Mijnheer B. (...) woonde wel nog officieel bij zijn moeder in Sint-Gillis-Waas. Hij betaalde ook de rekeningen voor gas, water en elektriciteit. Volgens de advocaat wenste mijnheer B. (...) niet zijn toevlucht te nemen tot het huwelijk daar hij niet puur omwille van de verblijfsredenen met iemand in het huwelijk wou treden. Hij was ook niet op de hoogte van een alternatief, m.n. regularisatie op grond van haar duurzame relatie met een Belg conform art. 9bis van de Vreemdelingenwet. Verzoekster en haar vriend wensten hier zodra mogelijk gebruik van te maken. Mevrouw Y. (...) werd op 19.06.2008 gerepatriëerd naar Lagos. Op 12.08.2008 vroeg zij onder haar echte identiteit O. D. (...) een visum gezinshereniging aan op de Belgische ambassade in Lagos nadat zij en B. N. (...) gehuwd waren in Nigeria op 26.07.2008. Uit het onderzoek naar mogelijk schijnhuwelijk dat destijds gevoerd werd, blijkt dat mijnheer B. (...) op de hoogte was dat zijn echtgenote zich prostitueerde toen hij haar leerde kennen, doch dat zij is uitgestapt op het ogenblik dat ze de relatie begonnen. Op 17.02.2009 keerde mevrouw O. (...) terug naar België om zich te vestigen bij haar echtgenoot. Uiteindelijk verkreeg ze op 06.06.2012 de Belgische nationaliteit op basis van haar huwelijk. Sinds 27.04.2015 woonde ze niet meer samen met de heer B. (...) Het koppel scheidde bij uitspraak van de rechtbank van eerste aanleg van Dendermonde op 25.02.2016, ingeschreven in het Rijksregister op 19.04.2016.

Op 12.10.2016 bood betrokkene zich met mijnheer B. (...) aan op de vreemdelingendienst van Sint-Gillis-Waas om een wettelijke verklaring van samenwoning af te leggen. Hoewel het Parket voorbehoud

maakte m.b.t. een aantal punten in hun verklaringen - zo was er geen overeenstemming in hun relaas betreffende hun activiteiten het weekend voor het verhoor, en ook de lichaamsbeschrijving van B. N. (...) over betrokkene klopte niet helemaal -, waren er onvoldoende elementen die op een mogelijke schijnrelatie wezen. Aangezien de vorige partner van mijnheer B. (...) en betrokkene allebei uit het prostitutiemilieu komen, kunnen we redelijkerwijze besluiten dat haar partner regelmatig het milieu bezocht. Uit het vonnis van de Correctionele rechtbank van Brussel dd. 12.01.2021 blijkt verder dat haar partner op de hoogte was dat één van de slachtoffers, met name R. O. (...), zich voor betrokkene moest prostitueren (zie supra).

Hoe dan ook is het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het gezins- en privéleven niet absoluut. Inzake immigratie heeft het EHRM bij diverse gelegenheden eraan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is. binnen te komen of er te verblijven (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 23; EHRM 26 maart 1992, Beldjoudi/Frankrijk, § 74; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39).

Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen en in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/Verenigd Koninkrijk, § 67). Ondanks het feit dat haar partner daartoe niet gedwongen kan worden, zou hij ervoor kunnen kiezen om zich samen met betrokkene te vestigen in een land waar zij de kans zouden hebben om hun gezinsleven verder te zetten. Haar partner werkt in de bouwsector en kan met zijn professionele ervaring overal aan de slag. Er worden thans geen precieze onoverkomelijke hinderpalen aangetoond, die de voortzetting van haar privé- en gezinsleven als dusdanig verhinderen in het land van herkomst of elders en evenmin dat zij haar gezins- en privéleven enkel in België kan verder zetten. Uit haar veroordeling blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die haar verwijdering van het grondgebied noodzakelijk maken. Het feit dat zij een partner had, heeft haar niet weerhouden om zeer ernstige strafbare en moreel verwerpelijke feiten te plegen. Toen zij elkaar hebben leren kennen, maakte betrokkene deel uit van een criminele organisatie die Nigeriaanse vrouwen naar België haalde om ze in de prostitutie te dwingen en seksueel uit te buiten. De incriminatieperiode loopt van 01.02.2016 tot 04.10.2018. Bovendien was haar partner op de hoogte van minstens één slachtoffer dat zich voor haar diende te prostitueren (zie supra). Indien mijnheer B. N. (...) ervoor zou kiezen om in België te blijven, kan hij de contacten met betrokkene blijven onderhouden via mail, telefoon en andere communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar het land waar zij zou verblijven. Dat het contact met haar partner moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van haar eigen crimineel en maatschappelijk onaanvaardbaar gedrag.

Wat de relatie met haar schoonmoeder, K. U. (...) betreft, toont zij geen afhankelijkheidsrelatie aan die verder gaat dan de normale affectieve en emotionele banden. Niettegenstaande betrokkene de facto sinds 12.10.2016 (datum verklaring wettelijke samenwoning) en vanaf 06.03.2017 officieel met haar partner bij haar schoonmoeder inwoont, heeft deze haar tijdens haar voorlopige hechtenis in de gevangenis van Berkendael van 25.09.2018 tot 21.11.2018 slechts 1 keer bezocht, samen met haar partner. Ze toont geenszins aan dat de relatie met haar schoonmoeder onder de bescherming van artikel 8 EVRM valt. Mevrouw K. (...) kan haar contacten met betrokkene verder onderhouden via mail, telefoon of andere moderne communicatiemiddelen, of via periodieke reizen naar het land waar zij zou verblijven.

Tenslotte geeft betrokkene in haar hoorrecht aan nog 1 broer te hebben in Italië (A. O. (...)), 2 broers in Benin City (Nigeria) (F. (...) en C. (...) O. (...)) en haar broer (en medebeklaagde) K. O. (...) waarvan zij niet weet waar hij is. Aangezien deze personen niet bij de Administratie gekend zijn en evenmin in België verblijven, maakt deze beslissing geen schending uit van haar privéleven in de zin van artikel 8 EVRM.

Hoe dan ook, uit artikel 8 van het EVRM blijkt dat een inmenging in het gezins- en privéleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde, te verzekeren. Haar familiale en privébelangen worden ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Met betrekking tot haar gezondheidstoestand verklaart betrokkene in haar hoorrecht van 22.06.2022 dat zij reeds vóór corona met haar partner een IVF-behandeling had opgestart bij het UZ Brussel, maar dat deze door de coronapandemie noodgedwongen on hold werd gezet, doch dat zij deze terug heeft opgestart en ze legt daarvan een afspraakbevestiging voor bij het UZ Brussel op 01.08.2022. Vermits zij thans geen legaal verblijf meer heeft, heeft zij enkel nog recht op dringende medische hulp, waardoor zij geen aanspraak meer kan maken op een tegemoetkoming van de mutualiteit of het OCMW voor haar IVF-behandeling. Betrokkene toont verder niet aan dat zij deze behandeling niet verder kan zetten in haar land van herkomst of in een ander land dan België om haar kinderwens te vervullen, noch dat zij aan een ziekte zou lijden die haar belemmert te reizen of terug te keren naar Nigeria. Een schending van artikel 3 EVRM kan dan ook niet aangenomen worden.

Als redenen waarom zij niet kan terugkeren naar haar land van herkomst, stelt ze dat ze hier duurzaam verankerd is, nl. dat ze hier sinds begin 2017 een gezinsleven heeft opgebouwd met haar partner B. N. (...), met wie ze een kinderwens heeft, dat zij in ondergeschikt verband als poetshulp werkt bij Dienstenbedrijf Waasland en dat ze in een strafrechtelijk probatietraject zit tot en met 12.01.2026 hetgeen normaal verloopt en dat het absoluut belangrijk is dat zij haar probatie strikt kan blijven respecteren, zoniet vervalt haar uitstel van 22 maanden gevangenisstraf en 29.333 euro geldboete.

Haar familiale situatie en haar kinderwens werden reeds hierboven uitvoerig besproken. Met betrekking tot haar tewerkstelling bij Dienstenbedrijf Waasland merken we op dat deze volgens de tewerkstellingsdatabank Dolsis aanving op 26.02.2019 en dat dit een sociale tewerkstelling betreft, die in tijd begrensd is (maximum 5, uitzonderlijk 6 jaar omdat deze bedoeld is om haar te helpen in te stappen in het regulier arbeidscircuit) en dat zij deze thans niet meer regulier kan uitvoeren gezien haar legaal verblijf definitief beëindigd werd, gelet op het arrest van de RW dd. 19.05.2022 die de beslissing tot beëindiging van verblijf van 21.12.2021 bevestigde. Dat zij nog een probatietraject lopende heeft tot 12.01.2026 belet de Administratie geenszins om vóór deze datum een verwijdering van het grondgebied te organiseren in samenspraak met Justitie, zodat zij geen nadelen ondervindt van de stopzetting van haar voorwaardelijke invrijheidstelling wanneer zij het grondgebied verlaat. Verder lezen we in het probatieverslag van 30.09.2021 "Haar vrije tijd brengt zij voornamelijk thuis door, met haar partner en diens familie. Zij heeft, naar eigen zeggen, slechts 2 vriendinnen in België: ééntje woont met haar gezin in Herzele, een andere in Antwerpen. Daar is ook haar kerkgemeenschap gevestigd: betrokkene neemt wekelijks deel aan de dienst en is erg gelovig. Betrokkene heeft zeer regelmatig contact met haar familie, uitgezonderd haar broer die in dit dossier mededader is. (...) Rond de feestdagen zou haar broer die met zijn gezin in Italië woont, op bezoek komen. (...) Betrokkene had graag vroedvrouw of verpleegkundige geworden. (...) Wij informeren betrokkene dat deze jobs in België knelpuntberoepen zijn en hiervoor mogelijks via VDAB een opleiding kan gevolgd worden. Echter lijkt betrokkene op heden onvoldoende de Nederlandse taal te beheersen om dergelijke studies aan te vatten. Betrokkene vertelt dat zij graag, op lange termijn, in London of Amerika zou willen wonen. Zij schat in dat zij, omdat dit Engelstalige gebieden zijn, meer kansen zou kunnen krijgen, zich daar ook beter zou voelen.

Eveneens op lange termijn zou zij graag een officieel fonds oprichten om minderbedeelden praktisch en financieel te ondersteunen. De kans lijkt het grootst dat zij dit in Afrika zou ontplooiën: de regelgeving in België lijkt onoverkomelijk." Gelet op de aard en de duur van haar tewerkstelling, haar beperkte kennis van het Nederlands en haar kleine sociale kring kunnen we moeilijk spreken van een duurzame verankering in de Belgische maatschappij. Betrokkene gaf voor de justitieassistent trouwens aan dat zij haar toekomst op de langere termijn elders ziet (in London of Amerika). Uit niets blijkt dat de banden die zij met België heeft opgebouwd van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat zij door haar persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat haar gedrag en haar toekomstplannen blijf geven van de afwezigheid van de wil om echt te integreren in de samenleving waarbinnen zij zich ophoudt en waarvan zij zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden heeft miskend. Gelet op haar zucht naar grof geldgewin ten koste van de veiligheid, de waardigheid en de fysieke en mentale integriteit van haar slachtoffers, haar gebrek aan normbesef en haar jarenlange deelname aan een criminele organisatie van mensenhandel waarbij verschillende van haar familieleden betrokken waren, het feit dat haar medebeklaagden momenteel voortvluchtig zijn en ook meerdere identiteiten gebruiken, en haar partner klaarblijkelijk geen problemen heeft met het prostitutiemilieu, kan het risico dat zij ook in de toekomst nog strafbare feiten zal plegen, niet worden genegeerd. Een bevel om het grondgebied te verlaten is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar haar gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

De privébelangen die betrokkene kan doen gelden, werden terdege in overweging genomen en zijn niet van aard om de noodzaak van deze beslissing in vraag te stellen."

De tweede bestreden beslissing:

"Aan Mevrouw:

Naam: O. (...)

Voornaam: F. (...)

Geboortedatum. (...)

Geboorteplaats: Benin City

Nationaliteit: Nigeria

ALIAS: E. O. (...) °(...), O. E. (...) °(...)

wordt een inreisverbod voor 6 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied. Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 13.12.2022 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Overeenkomstig artikel 44nonies van de Wet 15/12/1980:

☐ *Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van 6 jaar, omdat het familielid van de burger van de Unie een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid*

De Correctionele rechtbank van Brussel veroordeelde haar op 12.01.2021 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 33 maanden met probatie-uitstel van 5 jaar voor 22 maanden en een geldboete van 32.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden met probatie-uitstel van 3 jaar voor 29.336 euro uit hoofde van mensenhandel, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, met de verzwarende omstandigheden dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van een onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met direct of indirect gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, dat het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht (3 feiten) en de dood van het slachtoffer heeft veroorzaakt zonder het oogmerk te doden (1 feit), dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie, al dan niet in de hoedanigheid van leidend persoon; aan exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met de verzwarende omstandigheden dat daarbij direct of indirect gebruik werd gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang, een daad van deelneming zijnde aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet, dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid (1 feit); aan deelname aan besluitvorming criminele organisatie, met name een criminele organisatie gericht op de overbrenging en controle van Nigeriaanse vrouwen met als doel hun prostitutie uit te buiten. Deze feiten pleegde zij van 1 februari 2016 tot 4 oktober 2013. Reeds voor haar aanvraag voor een verblijfsvergunning heeft betrokkene de openbare orde ernstig verstoord. Zij kwam in 2013 op illegale wijze naar België om er eerst als prostituée te werken in het Brussels Noordkwartier en vervolgens smokkelden zij en haar kompanen vanaf februari 2016 tot begin oktober 2018 zelf Nigeriaanse vrouwen onder valse voorwendsels naar Europa om ze vervolgens in het Brussels prostitutiemilieu te dwingen en seksueel uit te buiten. Betrokkene werd vanwege deze zwaarwichtige feiten veroordeeld nadat verschillende van haar slachtoffers bij de politie klacht hadden neergelegd wegens mensenhandel en mensensmokkel.

De strafrechter oordeelde: "25. (...) Op basis van de elementen in het strafdossier, waaronder de gedetailleerde overeenstemmende verklaringen van de slachtoffers, de tapmaatregel in het dossier "Mama Masha", de resultaten van het telefonieonderzoek, de verklaringen van de getuigen en de vaststellingen van de verbalisanten in het prostitutiekwartier, staat vast dat in de periode tussen 1 februari 2016 en 4 oktober 2018 met tussenkomst van de beklaagden verschillende Nigeriaanse meisjes onder het valse voorwendsel van een legale job in Europa of de uitoefening voor eigen rekening van een job in de prostitutie naar België werden gebracht, om hen vervolgens in de prostitutie te dwingen met het oog op de verdere exploitatie van deze meisjes. (...) 26. (...) naast de gelden die zij in het kader van het Yemeshe-systeem dienden af te staan aan de uitbater van de vitrine waar zij werkzaam waren, dienden zij tevens minstens een gedeelte van de hen resterende inkomsten aan eerste, tweede, derde of vierde beklagde (betrokkene) te betalen om hun schulden voor hun overtocht te voldoen of bij te dragen in de "huur" van het appartement waar zij werden ondergebracht. (...) 27. (...) Alle slachtoffers werden gekenmerkt door een zeer precarie financiële en/of familiale situatie, meer bepaald omdat zij de financiële middelen nodig hadden om hun gezin (mee) te kunnen onderhouden, in de verzorging van een ziek familielid te kunnen voorzien of omdat zij wees waren. De kwetsbare toestand waarin de slachtoffers zich zowel doorheen het traject als na hun aankomst in België bevonden, wordt bijkomend bevestigd door de vaststelling dat eens vertrokken en overgeleverd aan de tussenpersonen langs de Libië- route, de slachtoffers afhankelijk zijn van beklaagden en hun financiering om hun reis te kunnen voortzetten en uit hun netelige posities in de diverse tussenstops te kunnen worden bevrijd. 28. Uit de verklaring van E. (...) blijkt dat men haar in Italië heeft proberen te verkrachten. E. (...) werd in maart 2018 s' nachts bovendien zwaar toegetakeld door een klant in het prostitutiekwartier. O. (...) liet op haar beurt op 5 juni 2018 zelfs het leven in de carré toen een klant haar diverse messteken toebracht. In navolging van deze gebeurtenissen hebben de op dat ogenblik nog resterende bewoners van het appartement te Vilvoorde zich genoodzaakt gezien het appartement onmiddellijk te verlaten. Ook de omstandigheid dat het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar is gebracht of dat het misdrijf de dood heeft veroorzaakt zonder het oogmerk te doden, is derhalve afdoende bewezen. 29. Voor zover de feiten (...) bewezen zijn, is ook de verzwarende omstandigheid dat dit gebeurde, direct of indirect, met gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, bewezen. I. (...) werd naar Europa gebracht onder het valse voorwendsel dat zij er als mecanicien aan de slag kon. Ook O. (...) geeft aan bij aanvang niet te hebben geweten dat zij in de prostitutie tewerkgesteld zou worden. Om hun reis naar Europa te bekostigen, dienden de slachtoffers na hun aankomst in België zeer aanzienlijke vergoedingen ten belope van 25.000 à 30.000 euro af te betalen. Uit de diverse verklaringen blijkt dat geen van de meisjes enig reëel besef had over de omvang van dit bedrag. Om de morele druk op de meisjes op te voeren, werd voorgesteld hen aan een voodoo ritueel te onderwerpen en/of een foto of andere persoonlijke bezittingen af te staan. Eens aangekomen in België, dienden de slachtoffers telkens minstens de helft van hun verworven inkomsten of een door beklaagden nader bepaald bedrag af te staan ter aflossing van hun schulden. Indien een slachtoffer ophield met betalen voor haar schuld was afgelost, werd er door beklaagden of hun familie dreiging en druk gezet zowel op de slachtoffers als op hun familie, onder meer door bij hen langs te gaan of telefonisch contact te zoeken, zodat zij het werk en de terugbetalingen zouden hervatten. (...) In oktober 2018 werden zowel E. (...) als haar pastor gebeld of opgezocht door de familie van derde beklagde (de broer van betrokkene, K. O. (...)) toen duidelijk werd dat zij met de politie had gesproken. (...) 30. Uit het aantal weerhouden slachtoffers dat werd overgebracht, de georganiseerde wijze waarop de overtocht werd gerealiseerd en de tijdsspanne waarin de feiten hebben plaatsgevonden, blijkt dat van de mensenhandel een gewoonte werd gemaakt. (...) 33. Uit de elementen in het strafdossier blijkt dat het hier gaat om een goed gestructureerde en georganiseerde vereniging die grondslag vindt in de familierelatie tussen de diverse betrokkenen en gedurende een welbepaalde tijd meisjes vanuit Nigeria naar België heeft overgebracht met het oog op het exploiteren van hun prostitutie. Uit de zeer gedetailleerde gelijklopende verklaringen van de slachtoffers blijkt dat de overkomst goed wordt voorbereid en doorheen het hele traject wordt opgevolgd. De organisatie doet beroep op een aantal personen, onder andere voor de werving van de meisjes in Nigeria, het aanleveren van valse reisdocumenten en de begeleiding of opvang van de meisjes doorheen het volledige traject en de tussenstops. Van bij de werving in Nigeria, wordt er teruggekoppeld met beklaagden om de aan de slachtoffers voorgehouden valse toekomstperspectieven te bevestigen. Ook gedurende de reis is er op cruciale tijdstippen contact hetzij rechtstreeks met de slachtoffers zelf, hetzij indirect via de tussenpersonen om de voortgang op te volgen en het naar de volgende etappe van hun traject te begeleiden. Zodra zij voet zetten op het Europese continent, worden de slachtoffers opgevangen en begeleid richting België om er via prostitutie hun schuld ten aanzien van de organisatie te kunnen aflossen. (...) Het is duidelijk dat het eigenlijke doel van deze criminele organisatie het verwezenlijken van winst is. De slachtoffers verklaren elk afzonderlijk hoe ze grote bedragen van ± 25.000 à 30.000 euro dienden af te betalen aan de organisatie om hun overtocht te vergoeden. 34. De rol die de

respectieve beklaagden binnen de criminele organisatie vervulden zal voor ieder van hen hierna worden uiteengezet. (...) D. Vierde beklaagde, F. O. (...) 44. Het is vierde beklaagde (betrokkene) die het appartement te Vilvoorde op de Leuvensesteenweg heeft gehuurd van O. A. (...) en dit appartement na haar vertrek ter beschikking heeft gesteld van haar broer om er samen met E. (...), O. (...) en O. (...) te verblijven. De rechtbank hecht geen geloof aan de bewering van vierde beklaagde ter zitting dat zij vreemd is aan de activiteiten van de organisatie en uitsluitend gelden van de betrokken slachtoffers heeft ontvangen in betaling van de huur van het appartement. Deze bewering strijdt zowel met eerdere verklaringen die door vierde beklaagde ten aanzien van de verbalisanten werden afgelegd, als met de overeenstemmende verklaringen van E. (...) en O. (...) omtrent wie op welk ogenblik in het appartement is toegekomen en hoe de huur diende te worden voldaan, als met de verklaringen van O. (...) in dit verband. Uit de op dit punt overeenstemmende verklaringen van O. (...) en vierde beklaagde blijkt dat O. (...) door en met de hulp van vierde beklaagde naar België werd overgebracht en bij haar aankomst door vierde beklaagde in het appartement te Vilvoorde werd ondergebracht. Het is vierde beklaagde die O. (...) heeft voorzien van een werkplek en werkkledij. De resultaten van het telefonie-onderzoek ondersteunen de overeenstemmende verklaringen van E. (...) en O. (...) dat zij wekelijks op maandag hun aandeel aan vierde beklaagde dienden te betalen. Ook de verklaringen van O. (...) en I. (...) bevestigen bijkomend de betrokkenheid van vierde beklaagde bij het overbrengen van slachtoffers. De feiten onder de tenlastelegging A, B1, B2 met inbegrip van de weerhouden verzwarende omstandigheden zijn bewezen in hoofde van vierde beklaagde. 45. De rechtbank ziet geen aanleiding om te twifelen aan de geloofwaardigheid van de verklaring van O. (...) dat vierde beklaagde haar "Madam" was en zij aanzienlijke afbetalingen ten aanzien van vierde beklaagde heeft uitgevoerd. De verklaringen van O. (...) worden bijkomend (minstens gedeeltelijk) bevestigd door de "boekhouding" die naar aanleiding van de huiszoeking in de woning van vierde beklaagde werd teruggevonden en de verklaring van E. (...). Uit de verklaring van O. (...) blijkt bovendien dat de door de meisjes betaalde huurprijs de door vierde beklaagde verschuldigde huur voor het appartement ruim overtrof, zodat vierde beklaagde weldegelijk een aanzienlijk voordeel uit de prostitutie-activiteiten van O. (...) heeft genoten. De feiten onder de tenlastelegging D2 met inbegrip van de weerhouden verzwarende omstandigheden zijn bewezen. 46. Vierde beklaagde heeft tot slot op actieve wijze deelgenomen aan de activiteiten van de vereniging door een slachtoffer te ronselen en haar overtocht te faciliteren en begeleiden en diverse meisjes in haar appartement te doen huisvesten met het oog op hun tewerkstelling in de prostitutie. Vierde beklaagde heeft daarnaast minstens van één van de slachtoffers actief de prostitutie geëxploiteerd. De feiten onder de tenlastelegging E3 zijn bewezen."

Bij het bepalen van de strafmaat hield de rechtbank rekening met de volgende overwegingen. "49. De rechtbank tilt bijzonder zwaar aan deze feiten. Mensenhandel maakt misbruik van de hoop (of wanhoop) van mensen op een beter leven. Beklaagden hebben schaamteloos misbruik gemaakt van de uiterst kwetsbare situatie van de slachtoffers die wanhopig hun land van herkomst wilden ontvluchten en op zoek waren naar een betere toekomst in een ander land, en daar heel veel voor over hebben. Onverschillig voor de gevaren waaraan hun slachtoffers doorheen het traject werden blootgesteld, hebben beklaagden hen op grond van valse motieven naar België gehaald om hen vervolgens te dwingen tot een leven van prostitutie of seksuele uitbuiting, minstens deze activiteit te exploiteren. Onder dreiging voor henzelf en/of hun familie indien zij hun enorme schuld voor de overtocht niet terugbetaalden, hebben beklaagden zich vervolgens verrijkt door de uitbuiting van deze uiterst kwetsbare slachtoffers. De voorliggende feiten zijn dan ook uitermate aanstootgevend en moreel bijzonder verwerpelijk aangezien daardoor de openbare orde en veiligheid en de fysieke integriteit van anderen in gevaar wordt gebracht. Het meewerken aan een dergelijke vorm van georganiseerde criminaliteit getuigt van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef en aan respect voor de menselijke persoon. Ze getuigen tevens van een streven naar louter eigen winstbejag en het misbruik maken van de precaire administratieve en sociale situatie van de mensen die zij smokkelen en vervolgens (laten) uitbuiten. Een strenge bestraffing dringt zich op mede ter ontrading van dergelijke praktijken in de toekomst. Beklaagden dienen tot het besef te worden gebracht dat mensenhandel totaal onaanvaardbaar is en men er op geen enkele wijze zijn/haar medewerking aan mag verlenen. Daarnaast dient te worden vermeden dat slachtoffers in de toekomst hun toevlucht zouden zoeken tot gelijkaardige praktijken om aan hun eigen uitzichtloze situatie te proberen ontsnappen. " Daarbij hield de rechtbank rekening met haar rol in de criminele organisatie; de hoeveelheid slachtoffers die voor elk van de bewezen tenlasteleggingen werden weerhouden; de periode waarin zij actief was binnen de organisatie; haar blanco strafregister en haar persoonlijke omstandigheden zoals uiteengezet ter zitting. "Uit de uiteenzetting ter zitting blijkt dat vierde beklaagde (betrokkene) intussen geen contact meer heeft met haar broer, de haar in het kader van de voorlopige hechtenis opgelegde voorwaarden zeer goed heeft opgevolgd en verschillende stappen heeft ondernomen om zich zo goed mogelijk te integreren in de maatschappij en in haar eigen

levensonderhoud te kunnen voorzien. " Betrokkene verzocht de rechtbank een straf met een zo groot mogelijk probatie-uitstel uit te spreken. Ze werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 33 maanden met uitstel voor 5 jaar voor 2/3de van de straf en een geldboete van 32.000 euro met uitstel voor een periode van 3 jaar voor 11/12de. Ze heeft slechts 2 maanden van haar straf doorgebracht in de gevangenis in voorhechtenis en kon na zelfaanbod op 07.05.2021 in de gevangenis van Antwerpen reeds op 09.05.2021 genieten van een voorwaardelijke invrijheidstelling. Onder haar probatievoorwaarden dient zij onder meer alles te doen om haar werk te behouden en bij verlies van werk actief naar ander werk te zoeken en desnoods een opleiding te volgen; en elk contact met het prostitutiemilieu te vermijden. Verder werd zij voor een periode van 5 jaar ontzet uit de rechten bedoeld in artikel 31 van het Strafwetboek en veroordeeld tot een morele schadevergoeding ten belope van 1,00 euro te vermeerderen met de gerechtelijke intrest vanaf de datum van het vonnis tot de dag van volledige betaling alsook de kosten van de rechtspleging van 180 euro voor elk van haar slachtoffers, R. O. (...) en H. E. (...)

De in haar hoofde bewezen feiten zijn zeer zwaarwichtig en getuigen van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef en respect voor de menselijke persoon. Zij heeft een verleden als prostitué en zou vanuit haar eigen ervaringen moeten weten welke impact haar daden op haar slachtoffers teweeg bracht. De incriminatieperiode van de haar ten laste gelegde feiten bedraagt 2 jaar en 8 maanden en zij heeft haar criminele activiteiten pas noodgedwongen gestaakt nadat zij eind september 2018 gevat werd door de gerechtelijke autoriteiten. Uit het vonnis blijkt dat zij haar betrokkenheid bij de feiten minimaliseerde, wat wijst op een gebrek aan schuldinzicht en normvervaging. Gezien de internationale en familiale context van de criminele organisatie, waarbij aldus het strafdossier ook haar vader in Nigeria betrokken was, de overige medebeklaagden (waaronder haar broer Ken) nog niet gevat zijn en gebruik maken van verschillende identiteiten en haar partner klaarblijkelijk vertrouwd is met het prostitutiemilieu (zijn vorige partner was ook een ex-prostitué en hij was op de hoogte van haar slachtoffer R. O. (...)), kan het risico op recidive niet worden genegeerd en kan er legitiem afgeleid worden dat zij een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vertegenwoordigt.

Hoe dan ook oordeelde het EHRM dat de ernst van een misdrijf op zichzelf genoeg kan zijn om een uitzetting met het oog op de vrijwaring van de openbare orde te rechtvaardigen (EHRM 20 september 2011, nr. 8000/08, A.A. v. Verenigd Koninkrijk, §63). In haar rapport over de dreigingsevaluatie van ernstige en georganiseerde misdaad heeft Europol mensensmokkel en mensenhandel aangeduid als prioritaire dreigingen voor de veiligheid van de Europese Unie die dienen te worden aangepakt.

Om die redenen werd bij beslissing van 21.12.2021 een einde gesteld aan haar verblijf overeenkomstig artikel 44bis,§1 van de wet van 15.12.1980 rekening houdend met alle bewijzen die betrokkene in het kader van het voorafgaandelijk socioeconomisch onderzoek had voorgelegd inzake haar gezondheidstoestand, haar gezins- en economische situatie en sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin zij bindingen heeft met haar land van oorsprong. Deze beslissing werd haar ter kennis gebracht per aangetekend schrijven op 27.12.2021. Het beroep tot nietigverklaring dat betrokkene op 26.01.2022 tegen deze beslissing indiende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, werd verworpen bij arrest van 19.05.2022, zodat deze beslissing definitief is geworden.

Uit de probatieverslagen van de justitieassistent dd. 12.05.2021 en 30.09.2021 die zij voorlegde voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en in haar hoorrecht van 22.06.2022 blijkt bovendien dat zij, niettegenstaande haar veroordeling elke betrokkenheid bij de feiten nog steeds ontkent en haar onschuld blijft volhouden, daarin gesteund door haar partner. Dit wijst op een verontrustend gebrek aan schuld- en normbesef, waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat zij dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. In het probatieverslag van 30.09.2021 lezen we onder meer dat betrokkene ondertussen ook probeert te regelen dat haar jongste broer naar België kan overkomen om te studeren en te werken.

Met het oog op het nemen van onderhavige beslissing bezorgde betrokkene op 22.06.2022 een tweede vragenlijst hoorrecht aan de Administratie, waarin zij verklaarde een beperkte kennis te hebben van Engels en Nederlands; dat zij ± sinds 2012 ononderbroken in België verblijft; ze is nog in het bezit van haar Nigeriaans paspoort; ze is reeds van vóór corona samen met haar partner B. N. (...) bij het UZ Brussel bezig met een IVF-behandeling om zwanger te kunnen geraken, naar aanleiding van de coronapandemie werd deze behandeling noodgedwongen opgeschort, maar ze heeft deze thans terug opgestart, ze heeft daaromtrent een afspraak bij het UZ Brussel op 01.08.2022; ze is wettelijk samenwonend met haar partner B. N. (...) sinds 07.02.2017 op de (...); naast haar partner B. N. (...)

heeft ze enkel nog haar schoonmoeder K. Ü. (...) in België, die samen met haar op de (...) wonen; ze heeft geen minderjarige kinderen in België of in haar land van herkomst of een ander land dan België; ze is niet getrouwd of heeft geen duurzame relatie in haar land van herkomst of in een ander land dan België; ze heeft nog 4 broers: A. O. (...) woont in Italië doch ze kent zijn adres niet, F. (...) en C. O. (...) wonen in Benin City- Nigeria en K. O. (...), waarvan ze niet weet waar hij momenteel verblijft; als redenen waarom zij niet naar haar land kan terugkeren stelt ze dat ze hier duurzaam verankerd is, nl. ze heeft hier sinds begin 2017 een gezinsleven opgebouwd met haar wettelijk samenwonende partner B. N. (...), met wie ze een kindervens heeft, ze werkt in ondergeschikt verband als poetshulp bij Dienstenbedrijf Waasland, en ze zit in een strafrechtelijk probatietraject tot en met 12.01.2026 hetwelk normaal verloopt, het is absoluut belangrijk dat zij haar probatie strikt kan blijven respecteren zoniet vervalt haar uitstel van 22 maanden gevangenisstraf en 29.333 euro geldboete!! Tot staving van haar hoorrecht voegt ze een afspraakbevestiging dd. 14.06.2022 toe bij het Fertiliteitscentrum UZ Brussel op 01.08.2022 met een informatiebrief over fertiliteitswebinars dewelke georganiseerd worden ter begeleiding en ondersteuning van haar vruchtbaarheidsbehandeling, een uittreksel uit het Rijksregister van haar partner B. N. (...) dd. 24.01.2022, probatieverslagen van haar justitieassistent L. D. P. (...) van 12.05.2021 en 30.09.2021 en weddefiches voor de maanden mei 2021 en augustus 2021 als poetshulp bij Dienstenbedrijf Waasland NV SO.

Het wordt niet betwist dat betrokkene zich kan beroepen op een familie- of gezinsleven als bedoeld in artikel 8 EVRM. Ze heeft sinds 07.02.2017 op de gemeente Sint-Gillis-Waas een wettelijke samenwoning geregistreerd met haar partner B. N. (...) van Turkse origine, geboren te Sint-Niklaas op 26.07.1980 (Belg sedert 19.02.1994). Ze staat sinds 06.03.2017 officieel ingeschreven op het adres bij haar schoonmoeder, K. U. (...), geboren op 06.11.1952 te Yalvac (nationaliteit: Turkije). Volgens de bezoekerslijst van de gevangenis kwam haar partner haar 2 tot 3 keer per week bezoeken in de gevangenis van Berkendael, en heeft haar schoonmoeder haar 1 keer bezocht op 01.11.2018.

Haar partner B. N. (...) was voordien gehuwd met O. D. I. (...), geboren te Ugheli (Nigeria) op (...), alias Y. M. D. (...), een ex-prostituë (gekend bij de Administratie onder OV (...)). Haar aanwezigheid in het Rijk werd voor het eerst vastgesteld op 12.04.2008 naar aanleiding van een razzia in het Antwerpse schipperskwartier (bar 't Keteltje). Aangezien ze niet in het bezit was van geldige documenten werd zij diezelfde dag met een bevel om het grondgebied te verlaten alsmede een beslissing tot terugleiding en vrijheidsberoving te dien einde opgesloten in het gesloten centrum voor illegalen van Merkplas. In het beroep bij de Raadkamer tegen haar opsluiting dd. 23.05.2008, stelde haar advocaat dat ze ten onrechte als een prostituë werd aanzien, terwijl ze eenvoudigweg op dezelfde plaats vertoefde; dat ze ruim 4 jaar onafgebroken in België verbleef en bijna 4 jaar een relatie had met B. N. (...). In zijn verklaring op eer dd. 05.05.2008 bevestigde mijnheer B. (...) dat hij sinds juli 2004 een relatie had met mevrouw Y. (...) en dat hij haar in de voorbije 4 jaar geholpen had zowel op financieel als moreel vlak; dat hij haar heeft willen integreren in de maatschappij door haar aan te sporen Nederlands te leren en dat zij samen een appartement hadden gehuurd in Antwerpen waar zij samen woonden. Mijnheer B. (...) woonde wel nog officieel bij zijn moeder in Sint-Gillis-Waas. Hij betaalde ook de rekeningen voor gas, water en elektriciteit. Volgens de advocaat wenste mijnheer B. (...) niet zijn toevlucht te nemen tot het huwelijk daar hij niet puur omwille van de verblijfsredenen met iemand in het huwelijk wou treden. Hij was ook niet op de hoogte van een alternatief, m.n. regularisatie op grond van haar duurzame relatie met een Belg conform art. 9bis van de Vreemdelingenwet. Verzoekster en haar vriend wensten hier zodra mogelijk gebruik van te maken. Mevrouw Y. (...) werd op 19.06.2008 gerepatriëerd naar Lagos. Op 12.08.2008 vroeg zij onder haar echte identiteit O. D. (...) een visum gezinshereniging aan op de Belgische ambassade in Lagos nadat zij en B. N. (...) gehuwd waren in Nigeria op 26.07.2008. Uit het onderzoek naar mogelijk schijnhuwelijk dat destijds gevoerd werd, blijkt dat mijnheer B. (...) op de hoogte was dat zijn echtgenote zich prostitueerde toen hij haar leerde kennen, doch dat zij is uitgestapt op het ogenblik dat ze de relatie begonnen. Op 17.02.2009 keerde mevrouw O. (...) terug naar België om zich te vestigen bij haar echtgenoot. Uiteindelijk verkreeg ze op 06.06.2012 de Belgische nationaliteit op basis van haar huwelijk. Sinds 27.04.2015 woonde ze niet meer samen met de heer B. (...) koppel scheidde bij uitspraak van de rechtbank van eerste aanleg van Dendermonde op 25.02.2016, ingeschreven in het Rijksregister op 19.04.2016.

. Het

Op 12.10.2016 bood betrokkene zich met mijnheer B. (...) aan op de vreemdelingendienst van Sint-Gillis-Waas om een wettelijke verklaring van samenwoning af te leggen. Hoewel het Parket voorbehoud maakte m.b.t. een aantal punten in hun verklaringen - zo was er geen overeenstemming in hun relaas betreffende hun activiteiten het weekend voor het verhoor, en ook de lichaamsbeschrijving van B. N. (...) over betrokkene klopte niet helemaal -, waren er onvoldoende elementen die op een mogelijke schijnrelatie wezen. Aangezien de vorige partner van mijnheer B. (...) en betrokkene allebei uit het

prostitutiemilieu komen, kunnen we redelijkerwijze besluiten dat haar partner regelmatig het milieu bezocht. Uit het vonnis van de Correctionele rechtbank van Brussel dd. 12.01.2021 blijkt verder dat haar partner op de hoogte was dat één van de slachtoffers, met name R. O. (...), zich voor betrokkene moest prostitueren (zie supra).

Hoe dan ook is het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het gezins- en privéleven niet absoluut. Inzake immigratie heeft het EHRM bij diverse gelegenheden eraan herinnerd dat het EVRM als dusdanig geen enkel recht voor een vreemdeling waarborgt om het grondgebied van een staat waarvan hij geen onderdaan is, binnen te komen of er te verblijven (EHRM 15 juli 2003, Mokrani/Frankrijk, § 23; EHRM 26 maart 1992, Beldjoudi/Frankrijk, § 74; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43). Artikel 8 van het EVRM kan evenmin zo worden geïnterpreteerd dat het voor een Staat de algemene verplichting inhoudt om de door vreemdelingen gemaakte keuze van de staat van gemeenschappelijk verblijf te respecteren en om de gezinshereniging op zijn grondgebied toe te staan (EHRM 31 januari 2006, Rodrigues Da Silva en Hoogkamer/Nederland, § 39). Met toepassing van een vaststaand beginsel van internationaal recht is het immers de taak van de Staat om de openbare orde te waarborgen en in het bijzonder in de uitoefening van zijn recht om de binnenkomst en het verblijf van niet-onderdanen te controleren (EHRM 12 oktober 2006, Mubilanzila Mayeka en Kaniki Mitunga/België, § 81; EHRM 18 februari 1991, Moustaquim/België, § 43; EHRM 28 mei 1985, Abdulaziz, Cabales en Balkandali/A/erenigd Koninkrijk, § 67).

Ondanks het feit dat haar partner daartoe niet gedwongen kan worden, zou hij ervoor kunnen kiezen om zich samen met betrokkene te vestigen in een land waar zij de kans zouden hebben om hun gezinsleven verder te zetten. Haar partner werkt in de bouwsector en kan met zijn professionele ervaring overal aan de slag. Er worden thans geen precieze onoverkomelijke hinderpalen aangetoond, die de voortzetting van haar privé- en gezinsleven als dusdanig verhinderen in het land van herkomst of elders en evenmin dat zij haar gezins- en privéleven enkel in België kan verder zetten. Uit haar veroordeling blijkt dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die het opleggen van een bevel om het grondgebied te verlaten met een inreisverbod noodzakelijk maken. Het feit dat zij een partner had, heeft haar niet weerhouden om zeer ernstige strafbare en moreel verwerpelijke feiten te plegen. Toen zij elkaar hebben leren kennen, maakte betrokkene deel uit van een criminele organisatie die Nigeriaanse vrouwen naar België haalde om ze in de prostitutie te dwingen en seksueel uit te buiten. De incriminatieperiode loopt van 01.02.2016 tot 04.10.2018. Bovendien was haar partner op de hoogte van minstens één slachtoffer dat zich voor haar diende te prostitueren (zie supra). Indien mijnheer B. N. (...) ervoor zou kiezen om in België te blijven, kan hij de contacten met betrokkene blijven onderhouden via mail, telefoon en andere communicatiemiddelen, alsook via periodieke reizen naar het land waar zij zou verblijven. Dat het contact met haar partner moeilijker zal verlopen, is enkel en alleen het gevolg van haar eigen crimineel en maatschappelijk onaanvaardbaar gedrag.

Wat de relatie met haar schoonmoeder, K. U. (...) betreft, toont zij geen afhankelijkheidsrelatie aan die verder gaat dan de normale affectieve en emotionele banden. Niettegenstaande betrokkene de facto sinds 12.10.2016 (datum verklaring wettelijke samenwoning) en vanaf 06.03.2017 officieel met haar partner bij haar schoonmoeder inwoont, heeft deze haar tijdens haar voorlopige hechtenis in de gevangenis van Berkendael van 25.09.2018 tot 21.11.2018 slechts 1 keer bezocht, samen met haar partner. Ze toont geenszins aan dat de relatie met haar schoonmoeder onder de bescherming van artikel 8 EVRM valt. Mevrouw K. (...) kan haar contacten met betrokkene verder onderhouden via mail, telefoon of andere moderne communicatiemiddelen, of via periodieke reizen naar het land waar zij zou verblijven. Tenslotte geeft betrokkene in haar hoorrecht aan nog 1 broer te hebben in Italië (A. O. (...)), 2 broers in Benin City (Nigeria) (F. (...) en C. O. (...)) en haar broer (en medebeklaagde) K. O. (...) waarvan zij niet weet waar hij is. Aangezien deze personen niet bij de Administratie gekend zijn en evenmin in België verblijven, maakt deze beslissing geen schending uit van haar privéleven in de zin van artikel 8 EVRM.

Hoe dan ook, uit artikel 8 van het EVRM blijkt dat een inmenging in het gezins- en privéleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde, te verzekeren. Haar familiale en privébelangen worden ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde.

Met betrekking tot haar gezondheidstoestand verklaart betrokkene in haar hoorrecht van 22.06.2022 dat zij reeds vóór corona met haar partner een IVF-behandeling had opgestart bij het UZ Brussel, maar dat deze door de coronapandemie noodgedwongen on hold werd gezet, doch dat zij deze terug heeft opgestart en ze legt daarvan een afspraakbevestiging voor bij het UZ Brussel op 01.08.2022. Vermits zij

thans geen legaal verblijf meer heeft, heeft zij enkel nog recht op dringende medische hulp, waardoor zij geen aanspraak meer kan maken op een tegemoetkoming van de mutualiteit of het OCMW voor haar IVF-behandeling. Betrokkene toont verder niet aan dat zij deze behandeling niet verder kan zetten in haar land van herkomst of in een ander land dan België om haar kinderwens te vervullen, noch dat zij aan een ziekte zou lijden die haar belemmert te reizen of terug te keren naar Nigeria. Een schending van artikel 3 EVRM kan dan ook niet aangenomen worden.

Als redenen waarom zij niet kan terugkeren naar haar land van herkomst, stelt ze dat ze hier duurzaam verankerd is, nl. dat ze hier sinds begin 2017 een gezinsleven heeft opgebouwd met haar partner B. N. (...), met wie ze een kinderwens heeft, dat zij in ondergeschikt verband als poetshulp werkt bij Dienstenbedrijf Waasland en dat ze in een strafrechtelijk probatietraject zit tot en met 12.01.2026 hetgeen normaal verloopt en dat het absoluut belangrijk is dat zij haar probatie strikt kan blijven respecteren, zoniet vervalt haar uitstel van 22 maanden gevangenisstraf en 29.333 euro geldboete.

Haar familiale situatie en haar kinderwens werden reeds hierboven uitvoerig besproken. Met betrekking tot haar tewerkstelling bij Dienstenbedrijf Waasland merken we op dat deze volgens de tewerkstellingsdatabank Dolsis aanving op 26.02.2019 en dat dit een sociale tewerkstelling betreft, die in tijd begrensd is (maximum 5, uitzonderlijk 6 jaar omdat deze bedoeld is om haar te helpen in te stappen in het regulier arbeidscircuit) en dat zij deze thans niet meer regulier kan uitvoeren gezien haar legaal verblijf definitief beëindigd werd, gelet op het arrest van de RW dd. 19.05.2022 die de beslissing tot beëindiging van verblijf van 21.12.2021 bevestigde. Dat zij nog een probatietraject lopende heeft tot 12.01.2026 belet de Administratie geenszins om vóór deze datum een verwijdering van het grondgebied te organiseren in samenspraak met Justitie, zodat zij geen nadelen ondervindt van de stopzetting van haar voorwaardelijke invrijheidstelling wanneer zij het grondgebied verlaat. Verder lezen we in het probatieverslag van 30.09.2021 "Haar vrije tijd brengt zij voornamelijk thuis door, met haar partner en diens familie. Zij heeft, naar eigen zeggen, slechts 2 vriendinnen in België: ééntje woont met haar gezin in Herzeze, een andere in Antwerpen. Daar is ook haar kerkgemeenschap gevestigd: betrokkene neemt wekelijks deel aan de dienst en is erg gelovig. Betrokkene heeft zeer regelmatig contact met haar familie, uitgezonderd haar broer die in dit dossier mededader is. (...) Rond de feestdagen zou haar broer die met zijn gezin in Italië woont, op bezoek komen. (...) Betrokkene had graag vroedvrouw of verpleegkundige geworden. (...) Wij informeren betrokkene dat deze jobs in België knelpuntberoepen zijn en hiervoor mogelijks via VDAB een opleiding kan gevolgd worden. Echter lijkt betrokkene op heden onvoldoende de Nederlandse taal te beheersen om dergelijke studies aan te vatten. Betrokkene vertelt dat zij graag, op lange termijn, in London of Amerika zou willen wonen. Zij schat in dat zij, omdat dit Engelstalige gebieden zijn, meer kansen zou kunnen krijgen, zich daar ook beter zou voelen. Eveneens op lange termijn zou zij graag een officieel fonds oprichten om minderbedeelden praktisch en financieel te ondersteunen. De kans lijkt het grootst dat zij dit in Afrika zou ontplooien: de regelgeving in België lijkt onoverkomelijk." Gelet op de aard en de duur van haar tewerkstelling, haar beperkte kennis van het Nederlands en haar kleine sociale kring kunnen we moeilijk spreken van een duurzame verankering in de Belgische maatschappij. Betrokkene gaf voor de justitieassistent trouwens aan dat zij haar toekomst op de langere termijn elders ziet (in London of Amerika). Uit niets blijkt dat de banden die zij met België heeft opgebouwd van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat zij door haar persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. Meer nog, het lijkt duidelijk dat haar gedrag en haar toekomstplannen blijken geven van de afwezigheid van de wil om echt te integreren in de samenleving waarbinnen zij zich ophoudt en waarvan zij zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden heeft miskend.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Gelet op haar zucht naar grof geldgewin ten koste van de veiligheid, de waardigheid en de fysieke en mentale integriteit van haar slachtoffers, haar jarenlange deelname aan een criminele organisatie van mensenhandel waarbij verschillende van haar familieleden betrokken waren, het feit dat haar medebeklaagden momenteel voortvluchtig zijn en ook meerdere identiteiten gebruiken, haar gebrek aan schuldinzicht en normbesef en het feit dat haar partner klaarblijkelijk geen problemen heeft met het prostitutiemilieu, kan het risico dat zij ook in de toekomst nog strafbare feiten zal plegen, niet worden genegeerd.

Gelet op de maatschappelijke impact/ernst van de feiten, het belang van de immigratiecontrole, het handhaven van de openbare orde, de familiale en medische situatie van betrokkene, en het feit dat betrokkene een actuele en werkelijke, en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde vormt, is een inreisverbod 6 jaar proportioneel. Bij het bepalen van deze termijn werd rekening gehouden met haar Belgische partner in België. Betrokkene dient te beseffen dat haar gezien de ernst van de feiten een langer inreisverbod had kunnen worden opgelegd."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekster voert een enig middel aan:

"De middelen Geput uit de schending van artikel 8 EVRM; artikel 7, eerste lid, 3°, artikel 43 §1, 2° én artikel 44nonies van de Vreemdelingenwet; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel én de hoorplicht;

aangezien de bestreden beslissingen in essentie voorhouden dat het gedrag van verzoekster "een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving vertegenwoordigt" betekent, hetwelke een bevel om het grondgebied te verlaten met daaraan gekoppeld een inreisverbod van 6 jaar verrechtvaardigt;

dat de bestreden beslissingen zich voor deze conclusie quasi uitsluitend steunen op het vonnis dd. 12.01.2021 van de Correctionele rechtbank van Brussel, hetwelke verzoekster veroordeelde tot een gevangenisstraf van 33 maanden met probatie-uitstel van 5 jaar voor 22 maanden en een geldboete van 32.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden met probatie-uitstel van 3 jaar voor 29.336 euro uit hoofde van mensenhandel;

dat de bestreden beslissingen enerzijds de in hoofde van verzoekster door de Correctionele Rechtbank bewezen feiten omschrijven als " zeer zwaarwichtig en getuigen van een maatschappelijk laakbare ingesteldheid en een verontrustend gebrek aan normbesef en respect voor de menselijke persoon "doch anderzijds ook vermelden dat de rechtbank rekening hield " met haar rol in de criminele organisatie; de hoeveelheid slachtoffers die voor eik van de bewezen tenlasteleggingen werden weerhouden; de periode waarin zij actief was binnen de organisatie; haar blanco strafregister en haar persoonlijke omstandigheden zoals uiteengezet ter zitting "en terzake het vonnis ook citeren : "Uit de uiteenzetting ter zitting blijkt dat de vierde beklaagde (u) intussen geen contact meer heeft met haar broer, de haar in het kader van de voorlopige hechtenis opgelegde voorwaarden zeer goed heeft opgevolgd en verschillende stappen heeft ondernomen om zich zo goed mogelijk te integreren in de maatschappij en in haar eigen levensonderhoud te kunnen voorzien. ";

dat de bestreden beslissingen echter hebben nagelaten - en dit ondanks het feit dat uit het voormelde door de bestreden beslissingen zelf gebruikte (!) citaat van het vonnis ontegensprekelijk blijkt dat de positieve inspanningen, dewelke door verzoekster werden geleverd, duidelijk door de Rechtbank werden geapprecieerd - te concluderen dat hierdoor verzoekster een zeer verregaande gunstmaatregel in de vorm van een uitgebreid probatie-uitstel heeft bekomen én uiteindelijk slechts 2 maanden in voorhechtenis heeft gezeten én naderhand "na zelfaanbod op 07.05.2021 in de gevangenis van Antwerpen reeds op 09.05.2021" kon "genieten van een voorwaardelijke invrijheidstelling" waardoor de noodzakelijke substantiële nuancering van de zwaarwichtigheid van de strafrechtelijke veroordeling van verzoekster volledig ontbreekt in de bestreden beslissingen én aldus deze veroordeling op een disproportionele manier interpreteren en daarbij geheel bewijsloos gewag maken van een actuele bedreiging én het gevaar op recidive, hetwelke compleet wordt tegengesproken door de probatie-verslagen (zie stuk 4 én 5);

dat indien de bestreden beslissingen deze nuancering wel hadden gedaan er in casu 'ab initio' - ongeacht de duur van het verblijf in het Rijk, de leeftijd, de gezondheidstoestand, de gezins- en economische situatie, de sociale en culturele integratie in België en de mate van binding met het land van oorsprong van verzoekster - al kunnen geconcludeerd worden dat er geen strafrechtelijke beslissing voorligt, dewelke überhaupt zou kunnen gebruikt worden als redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid, zoals bedoeld in art. artikel 7, eerste lid, 3°, artikel 43 §1, 2° én artikel 44nonies van de Vreemdelingenwet van de wet van 15.12.1980;

dat de bestreden beslissingen ten onrechte voorhouden dat rekening werd gehouden met de duur van het verblijf in het Rijk van verzoekster, haar leeftijd, haar gezondheidstoestand, haar gezins- en economische situatie - in casu haar duurzame wettelijke samenwoning met haar Belgische partner, hun duidelijke kinderwens en hun opnieuw opgestarte IVF-behandeling (zie stuk 8), dewelke tijdens de COVID-periode noodgedwongen was opgeschort, haar stabiele voltijdse tewerkstelling als poetsvrouw - haar sociale en culturele integratie in België en haar mate van binding met haar land van oorsprong van verzoekster; ./..

dat de bestreden beslissingen wat deze toetsing betreft vooral uitblinken in zeer selectieve negatieve interpretaties; dat verzoekster terzake wenst te verwijzen naar hoe de bestreden beslissingen de probatieverslagen interpreteren, hoe het positief advies van het Parket m.b.t. de wettelijke samenwoning van verzoekster en haar partner op een negatieve manier wordt voorgesteld én hoe zelf het vroegere huwelijk van de partner van verzoekster worden aangewend om het gedrag van verzoekster hiermee te be/veroordelen !?

dat er aldus enkel een toetsing à charge én niet à décharge werd gedaan zodat deze geenszins als evenwichtig kan worden gekwalificeerd;

dat uit een evenwichtige beoordeling van de privé-belangen van verzoekster ten overvloede blijkt dat er absoluut geen sprake is dat verzoekster "blijk geeft van de afwezigheid van de wil om echt te integreren in de samenleving waarbinnen u zich ophoudt en waarvan u zo totaal en consequent bepaalde fundamentele waarden hebt miskend" én "een actuele en werkelijke, en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde vormt";

dat overigens de probatie-maatregelen -en opvolging van verzoekster nog lopen tot 12.01.26 zodat er voldoende garantie is ingebouwd dat verzoekster ook naar de toekomst toe geen reële, actuele en ernstige bedreiging zal vormen voor de openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid;

dat de bestreden beslissingen terzake echter voorhouden :

"Dat zij nog een probatietraject lopende heeft tot 12.01.2026 belet de Administratie geenszins om vóór deze datum een verwijdering van het grondgebied te organiseren in samenspraak met Justitie, zodat zij geen nadelen ondervindt van de stopzetting van haar voorwaardelijke invrijheidstelling wanneer zij het grondgebied verlaat."

dat evenwel uit niets blijkt dat DVZ terzake überhaupt met de FOD JUSTITIE concreet heeft overlegd waar nochtans de nadelen, dewelke verzoekster zou ondervinden van een stopzetting van haar V.I. bij het verlaten van het grondgebied immens zijn, meer bepaald door het vallen van het probatie-uitstel zij geconfronteerd zou worden met een bijkomende effectieve gevangenisstraf van 22 maanden én een bijkomende effectieve geldboete van 29.336€ !!

dat het feit dat de bestreden beslissingen met geen woord reppen over welke garanties aan verzoekster zullen worden geboden om in geval van verwijdering van het grondgebied niet te worden geconfronteerd met dergelijke immense nadelen een rechtsstaat onwaardig is !

dat verzoekster voorts voorafgaand aan de bestreden beslissingen van DVZ (Afdeling Fraude/Openbare orde) in juni 2022 per aangetekend schrijven een vragenlijst ontving;

dat verzoekster deze vragenlijst invulde en ondertekende op 21.06.22 én tijdig tesamen met 14 bladzijden bewijsstukken overmaakte aan DVZ (zie stuk 6);

dat echter voormeld aangetekend schrijven én vragenlijst conform de rechtspraak van het Europese Hof van Justitie én de Raad van State (HvJ 11-12-2014, Boudjlida, C-249/13; HvJ 18-12-/2008, Sopropé, C-349/07; HvJ C-32/95, Commissie/Lisrestal; en Mediocurso/Commissie; RvS nr. 146.472, 23 juni 2005; RvS 126.220, 9 december 2003) het algemeen beginsel van de hoorplicht niet respecteert aangezien DVZ vóór elke eventueel nadelige beslissing inzake verblijf zijn ontwerpbeslissing met motivatie moet overmaken aan de vreemdeling zodat die eventuele relevante informatie kan overmaken;

dat in casu het voormelde aangetekend schrijven van DVZ geen ontwerpbeslissing met motivatie bevatte;

dat aldus de thans bestreden beslissing eveneens dan ook niet gestoeld is op een correcte feitenvinding en tevens van alle redelijkheid ontbloot is; dat uit het bovenstaande volgt dat aldus de bestreden beslissing van 13.12.23 dan ook artikel 8 EVRM én artikel 7, eerste lid, 3°, artikel 43 §1, 2° én artikel 44nonies van de Vreemdelingenwet schendt doch bovendien niet ten genoegen van recht gemotiveerd is aangezien deze manifest onzorgvuldig en onredelijk is, derhalve willekeurig is en aldus benevens de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel én de hoorplicht, ook de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen schendt;"

2.2. De gemachtigde heeft in toepassing van artikel 7, eerste lid, 3° en artikel 43, §1, 2° van de Vreemdelingenwet besloten om verzoekster een bevel om het grondgebied te verlaten te betekenen, omdat zij een werkelijk, actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. Het inreisverbod van zes jaar steunt op artikel 44nonies van de Vreemdelingenwet omdat verzoekster een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt (RvS 25 september 2002, nr. 110.667; RvS 10 december 2002, nr. 113.439; RvS 17 mei 2005, nr. 144.471). De naleving van de genoemde plicht houdt evenwel geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven (RvS 18 november 1993, nr. 44.948). Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt dat de inhoud verzoekster het genoemde inzicht verschaft en haar aldus toelaat de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. De overwegingen in rechte en in feite die tot het nemen van de beslissing hebben geleid, worden uitvoerig en overzichtelijk weergegeven. Het doel dat met het bestaan van de formele motiveringsplicht wordt beoogd, wordt hiermee bereikt. Een schending van de uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals vervat in de voormelde wetsbepalingen wordt niet aangetoond.

In de mate dat verzoekster kritiek uit op de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing moet worden aangenomen dat zij doelt op een schending van de materiële motiveringsplicht. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is bij de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624; RvS 28 oktober 2002, nr. 111.954).

Het redelijkheidsbeginsel staat de rechter verder niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid daarnaast de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster een verblijfsrecht genoot als familielid van een Belgische onderdaan, op grond van artikel 40ter, § 2 van de Vreemdelingenwet. De gemachtigde heeft op 21 december 2021 beslist het verblijf van verzoekster te beëindigen op grond van artikel 44bis, § 1 van de Vreemdelingenwet om "redenen van openbare orde". Verweerder is van mening dat verzoeksters gedrag een werkelijke, actuele en (voldoende) ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, die maakt dat de genomen maatregel noodzakelijk is.

In de beslissing van 21 december 2021 is rekening gehouden met artikel 44bis, §4 van de Vreemdelingenwet dat bepaalt dat wanneer de gemachtigde overweegt het verblijf van verzoekster te beëindigen, hij rekening houdt met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Het beroep tegen de beslissing tot beëindiging van het verblijf werd verworpen bij arrest nr. 272 981 van 19 mei 2022.

Op 18 november 2022 dient verzoekster een aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet in. Op 19 januari 2023 verklaart de verwerende partij de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet ongegrond. Het beroep tegen voormelde beslissing is verworpen bij arrest nr. 290 842 van 22 juni 2023.

In arrest nr. 272 981 van 19 mei 2022 wordt uitgebreid ingegaan op verzoeksters veroordeling door de Correctionele Rechtbank te Brussel. Verzoekster brengt geen nieuwe elementen bij, zodat het volstaat te verwijzen naar voormeld arrest dat kracht van gewijsde heeft.

In de eerste bestreden beslissing wordt dienaangaande niet op kennelijk onredelijke wijze gemotiveerd:

“Artikel 7, eerste lid, 3° en 43, §1, 2° van de wet van 15 december 1980: wordt door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde, geacht de openbare orde te kunnen schaden, het gedrag van de betrokkene vormt een actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving, zij heeft zich schuldig gemaakt aan mensenhandel, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, met de verzwarende omstandigheden dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van een onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken, met direct of indirect gebruik van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, dat het leven van de slachtoffers opzettelijk of door grove nalatigheid in gevaar werd gebracht (3 feiten) en de dood van het slachtoffer heeft veroorzaakt zonder het oogmerk te doden (1 feit), dat van de betrokken activiteit een gewoonte werd gemaakt, een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie, al dan niet in de hoedanigheid van leidend persoon; aan exploitatie van andermans ontucht of prostitutie met de verzwarende omstandigheden dat daarbij direct of indirect gebruik werd gemaakt van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige andere vorm van dwang, een daad van deelneming zijnde aan de hoofdbedrijvigheid of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, ongeacht of de schuldige de hoedanigheid van leidend persoon had of niet dat misbruik werd gemaakt van de kwetsbare toestand waarin een persoon verkeert ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of geestelijk gebrek of onvolwaardigheid (1 feit); aan deelname aan besluitvorming criminele organisatie, met name een criminele organisatie gericht op de overbrenging en controle van Nigeriaanse vrouwen met als doel hun prostitutie uit te buiten. Deze feiten pleegde zij van 1 februari 2016 tot 4 oktober 2018, waarvoor zij door de Correctionele rechtbank van Brussel op 12.01.2021 werd veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 33 maanden met probatie-uitstel van 5 jaar voor 22 maanden en een geldboete van 32.000 euro of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden met probatie-uitstel van 3 jaar voor 29.336 euro.”

De gemachtigde besluit, na een grondig onderzoek en uitgebreide motivering, niet op kennelijk onredelijke wijze: *“Gelet op haar zucht naar grof geldgewin ten koste van de veiligheid, de waardigheid en de fysieke en mentale integriteit van haar slachtoffers, haar gebrek aan normbesef en haar jarenlange deelname aan een criminele organisatie van mensenhandel waarbij verschillende van haar familieleden betrokken waren, het feit dat haar medebeklaagden momenteel voortvluchtig zijn en ook meerdere identiteiten gebruiken, en haar partner klaarblijkelijk geen problemen heeft met het prostitutiemilieu, kan het risico dat zij ook in de toekomst nog strafbare feiten zal plegen, niet worden genegeerd. Een bevel om het grondgebied te verlaten is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar haar gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving. De privébelangen die betrokkene kan doen gelden, werden terdege in overweging genomen en zijn niet van aard om de noodzaak van deze beslissing in vraag te stellen.”*

In de tweede bestreden beslissing komt de gemachtigde tot de zelfde conclusie: *“Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Gelet op haar zucht naar grof geldgewin ten koste van de veiligheid, de waardigheid en de fysieke en mentale integriteit van haar slachtoffers, haar jarenlange deelname aan een criminele organisatie van mensenhandel waarbij verschillende van haar familieleden betrokken waren, het feit dat haar medebeklaagden momenteel voortvluchtig zijn en ook meerdere identiteiten gebruiken, haar gebrek aan schuldinzicht en normbesef en het feit dat haar partner klaarblijkelijk geen problemen heeft met het prostitutiemilieu, kan het risico dat zij ook in de toekomst nog strafbare feiten zal plegen, niet worden genegeerd. Gelet op de maatschappelijke impact/ernst van de feiten, het belang van de immigratiecontrole, het handhaven van de openbare orde, de familiale en medische situatie van betrokkene, en het feit dat betrokkene een actuele en werkelijke, en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde vormt, is een inreisverbod 6 jaar proportioneel. Bij het bepalen van deze termijn werd rekening gehouden met haar Belgische partner in België.”*

Betrokkene dient te beseffen dat haar gezien de ernst van de feiten een langer inreisverbod had kunnen worden opgelegd."

Uit wat voorafgaat dient te worden geconcludeerd dat verzoekster niet aantoont dat de gemachtigde kennelijk onredelijk of onzorgvuldig te werk ging door te oordelen dat het gedrag van verzoekster een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Verzoekster voert in de hoofding van het middel de schending aan van artikel 8 van het EVRM maar werkt deze niet uit, waardoor dat onderdeel van het middel onontvankelijk dient te worden verklaard.

Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verweerder rekening heeft gehouden met de duur van het verblijf van verzoekster in België, haar leeftijd, haar gezondheidstoestand, haar gezins- en economische situatie, haar sociale en culturele integratie in België en de mate waarin zij bindingen heeft met haar land van oorsprong. Verzoekster slaagt er niet in om aan te tonen dat de beoordeling van de gemachtigde uitgaat van onjuiste feitelijke gegevens of dat deze beoordeling onzorgvuldig of kennelijk onredelijk is. Verzoekster toont geen schending van artikel 8 van het EVRM aan.

Verzoekster beroept zich ten slotte op een schending van het hoorrecht.

Verzoekster heeft een vragenlijst hoorrecht ingevuld in juni 2021. Ze heeft daarbij verschillende documenten neergelegd. Zij voert aan niet op voldoende wijze in de mogelijkheid te zijn gesteld om op nuttige wijze haar standpunt naar voor te brengen, omdat haar tijdens het horen niet reeds een "ontwerpbeslissing met motivatie" werd overgemaakt.

Het door verzoekster aangehaalde hoorrecht reikt niet zo ver dat verweerder verzoekster op voorhand een ontwerpbeslissing had moeten overmaken en haar had moeten uitnodigen om hierop te repliceren. Waar verzoekster verwijst naar het arrest van Boudjlida, heeft de Raad in arrest nr. 272 981 van 19 mei 2022 reeds beslist:

"Wat er ook van zij, haalt verzoekster verder zelf het arrest Boudjlida van het HvJ aan, waarin net kan worden gelezen dat het hoorrecht niet inhoudt dat de vreemdeling voor het horen van alle motieven op de hoogte moet worden gesteld. Zo stelt het HvJ als volgt: "Het recht om in elke procedure te worden gehoord, zoals dit van toepassing is in het kader van richtlijn 2008/115, en met name artikel 6 daarvan, moet in die zin worden uitgelegd dat het de bevoegde nationale autoriteit daarentegen niet verplicht om die derdelander voorafgaand aan het gehoor dat plaatsvindt met het oog op de uitvaardiging van het terugkeerbesluit, in kennis te stellen van haar voornemen een dergelijk besluit jegens hem vast te stellen, noch om hem mee te delen op welke gegevens zij dat besluit wil baseren, noch om hem een bedenktijd te gunnen alvorens hem te horen, wanneer die derdelander de gelegenheid heeft gehad om naar behoren en daadwerkelijk zijn standpunt kenbaar te maken over de onrechtmatigheid van zijn verblijf en over de redenen die overeenkomstig het nationale recht kunnen rechtvaardigen dat die autoriteit ervan afziet een terugkeerbesluit uit te vaardigen." (HvJ 11 december 2014, C-249/13, Boudjlida). Verzoekster maakt met haar kritiek geen miskennis van het hoorrecht aannemelijk."

Verzoekster maakt de schending van de opgeworpen wetsbepalingen en beginselen niet aannemelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig juni tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC